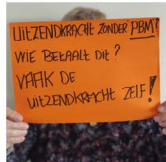
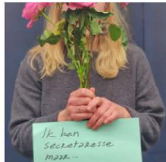
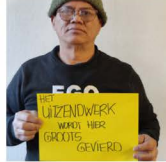

UITGEFASEERD

Over de strijd van flexwerkers voor gelijkwaardigheid

DOWNLOAD dit bestand voor *volledige* interactieve functionaliteit en open het met Adobe Reader op desktop of laptop. De interactieve functionaliteit werkt niet of slechts ten dele bij opening in een browser!

Door de **KLIKBARE INHOUDSOPGAVE** kom je direct op de pagina of het artikel van je keuze. Met de **THUISKNOP** keer je terug naar de inhoudsopgave. Je kan natuurlijk ook gebruik maken van de standaard interface (bladwijzers) van je pdf reader. Bij verwijzing naar een **BIJLAGE** keer je terug naar de 'vertrekpagina' door een klik op het **paginacijfer** van de betreffende bijlage.

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD	4
Harry Kuik (52): “NAUWELIJKS PENSIOEN OPGEBOUWD, TERWIJL IK KEIHARD HEB GEWERKT”	7
Nienke Schoemaker (24): “OMDAT IK ONRECHT AANKAARTTE, WERD MIJN CONTRACT NIET VERLENGD”	11
Robert (49): “VAN DE ENE OP DE ANDERE DAG BEN IK MIJN WOONRUIMTE KWIJT”	15
Els (61): “ELF JAAR BIJ DEZELFDE WERKGEVER, MAAR NIET IN DIENST”	19
Giovanni Binotto (29): “WILDEN ZE ME NIET MEER, OMDAT IK LID BEN VAN DE VAKBOND?”	23
Pieter Nijenhuis (51): “NA 28 JAAR HEB IK EINDELIJK EEN VAST UITZENDCONTRACT”	27
Magda (26): “CONTRACT NIET VERLENGD VANWEGE SCHOUDERKLACHTEN”	29
NAWOORD	32

VOORWOORD

Wij zien jullie, flexwerkers in Nederland. Nergens in Europa werken er zoveel mensen op flexibele werktijden en op onvoorspelbare roosters. Zonder een gegarandeerd vast aantal uren en dus met grote onzekerheid of je aan het eind van de maand alle rekeningen kan betalen. Met het aantal van vier op elke tien werkenden flexwerker is de Nederlandse arbeidsmarkt koploper in Europa. Super soepel en super flexibel. Dat is geen prestatie om trots op te zijn. Want, zo schrijft de Europese Commissie aan de Nederlandse regering: "Een buitensporig gebruik van flexibele vormen van arbeid kan echter negatieve gevolgen hebben voor werknemers en de economie in ruimere zin."

"De Nederlandse flexwerkers worden gezien in Brussel. Jullie staan genoemd in de officiële vergaderstukken. Hoogtijd, zo stelt de Europese Commissie, voor de verbetering van de zekerheid van uitzendkrachten."

Zoveel flexwerkers, zo is hun stelling, leidt tot grote ongelijkheid op de arbeidsmarkt. Niet alleen zijn het inkomen en de werktijden onzeker, flexwerkers krijgen ook niet dezelfde kansen op opleidingen en stappen in de loopbaan. De Nederlandse flexwerkers worden gezien in Brussel. Jullie staan genoemd in de officiële vergaderstukken. Hoogtijd, zo stelt de Europese Commissie, voor de verbetering van de zekerheid van uitzendkrachten.

Wij horen jullie, flexwerkers in Nederland. In Berlijn kwamen dit jaar vakbondsleden en vakbondsleiders bijeen op het grote vierjaarlijkse congres. In vier volle debatsdagen spraken ze samen over het belang van sterke vakbonden. Met de slogan 'Samen voor een eerlijke deal voor alle werknemers', wil het Europees Vakverbond EVV de komende jaren blijven strijden voor de rechten van alle werkenden. Genoemd als één van de mooie voorbeelden van deze strijd? De staking van werkers van de distributiecentra van de Albert Heijn waar vaste krachten en uitzendkrachten samen optrokken. Steeds meer gaten in de schappen van de supermarkt. Heel Nederland steunde de strijd voor een fatsoenlijke behandeling van alle distributiemedewerkers. De stemmen van de flexwerkers werden gehoord.

Flexwerkers worden gezien en gehoord. In Nederland in Brussel en in heel Europa. Maar terwijl van meerdere kanten nu gezegd wordt dat uitzendkrachten ook gelijke rechten, zeker werk, respect en betrokkenheid verdienen, is de boodschap nog niet voldoende aangekomen bij de werkgevers. Het is goed dat die boodschap in dit boek nog eens luid en duidelijk overgebracht wordt.

Alleen als we samen optrekken, kunnen we het tij keren voor alle flexwerkers.

Agnes Jongerius,

Lid Europees Parlement

WIE LOST MIJN
PENSIOENRAT
OP?

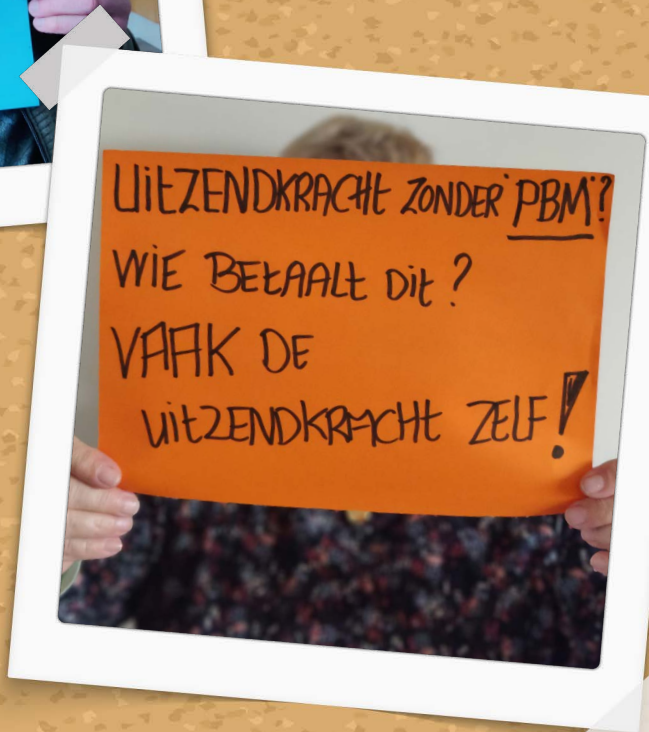
HARRY KUIK (52):

“NAUWELIJKS PENSIOEN OPGEBOUWD, TERWIJL IK KEIHARD HEB GEWERKT”

‘Nadat ik er in 1997 na tien jaar bij een reorganisatie bij Directbouw uitvloog, ben ik als uitzendkracht aan de slag gegaan. En elke keer als een vast contract bij het uitzendbureau in zicht komt, word ik er weer uitgeschopt. Fase B is het maximale dat ik heb gehaald. Ik heb bij wel vijftien bedrijven gewerkt en ook heel veel uitzend- en detacheringsbureaus. Het is waardeloos dat je geen binding hebt, anders behandeld wordt dan vaste krachten en nooit iets opbouwt. Het is zelfs zo erg dat ik ging sparen voor dat half jaar dat ik weer in de WW belandde. Want het UWV staat niet meteen met een uitkering klaar. Die tijd moet je zien te overbruggen. Pensioen? Dat zal niet veel zijn. Ook omdat je tot 2022 een wachttijd van 26 weken had. Het verschil qua arbeidsvoorwaarden met collega’s in loondienst is veel te groot. Je hoort er niet bij. Ik hoop op een vaste baan. Maar werkgevers willen alleen maar flexkrachten; zo lopen ze geen enkel risico. Ik ben nu even werkloos omdat een zwangerschapsvervangende als bode op het gemeentehuis is afgelopen. Binnenkort ga ik meelopen bij een vijfsterrenhotel. Vier jaar geleden heb ik via het UWV een soort horeca-opleiding gedaan. Toen ik stage zou gaan lopen, brak de coronapandemie los. Ik hoop dat het iets wordt en ik uit die waardelose uitzendconstructies kom. Ik heb altijd zwaar werk gedaan waar ik geen ruk aan vond. Ik wil nu een vaste leuke baan waar ik happy van word.’

Vaste krachten en
uitzendkrachten worden
tegen elkaar
uitgespeeld

UITZENDKRACHT ZONDER PBM?
WIE BETAALT DIT?
VAAK DE
UITZENDKRACHT ZELF!

GEEN
UITZENDKRACHTEN
VOOR STRUCTUREEL
WERK

#wijtellenmee

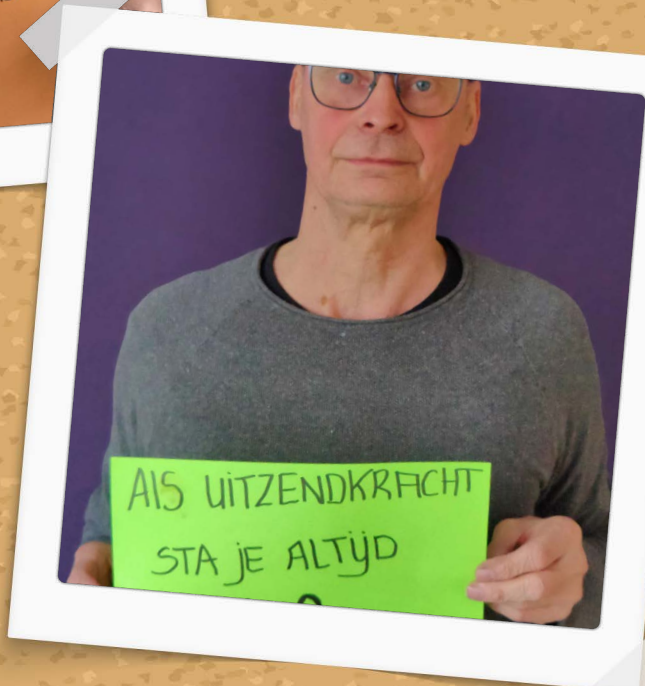
NIENKE SCHOEMAKER (24):

“OMDAT IK ONRECHT AAN- KAARTTE, WERD MIJN CONTRACT NIET VERLENGD’

‘Hardmaken kan ik het niet, maar ik weet bijna zeker dat ik geen nieuw halfjaar-contract kreeg, omdat ik opkwam voor onze rechten. Sinds ik in september 2021 via uitzendbureau MF als horecamedewerker bij SPOT aan het werk ging, heb ik altijd hard en met veel plezier gewerkt. Na corona hebben we met zo’n tachtig uitzendkrachten en vier vaste kantoormedewerkers de theater- en concertorganisatie van de gemeente Groningen weer heel goed laten draaien. Ik werkte vooral in het restaurant. Het gedoe begon nadat de gemeente Groningen, waar wij onder vielen, het minimum-uurloon naar 14 euro had verhoogd. Daarop besloot het uitzendbureau dat we voortaan de verplichte SPOT-trainingen in eigen tijd moesten doen - zonder betaling. Argument: jullie verdienen nu meer dan elders in de horeca. Veel uitzendcollega’s waren bang hiertegen in opstand te komen, vanwege hun onzekere positie met een nulurencontract. De FNV bevestigde mijn vermoeden dat dit in strijd is met de wet. Een petitie, waarbij ik de namen anoniem hield, werd door 55 uitzendkrachten getekend. In het gesprek dat volgde hielden de bedrijfsjuristen van MF en SPOT voet bij stuk. Maar uiteindelijk hebben ze iedereen toch betaald. Ik vind het zuur dat mijn contract zo plotseling ophield. Maar als ik mijn mond niet had opengetrokken hadden ze nooit betaald. Spijt heb ik niet. Het is pijnlijk dat uitzendpersoneel zo’n zwakke, onzekere positie heeft.

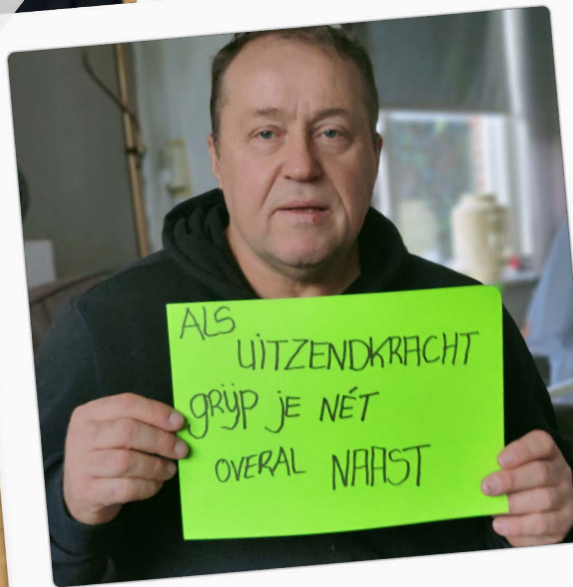
FASE STRUCTUUR?
GOED VOOR UITZENDBUREAUS
EN WERGEVERS
NIET VOOR mij!

ALS UITZENDKRACHT
STA JE ALTIJD

ALS JE DOET
WAT ZE ZEGGEN
"MAG" JE
TERUGKOMEN

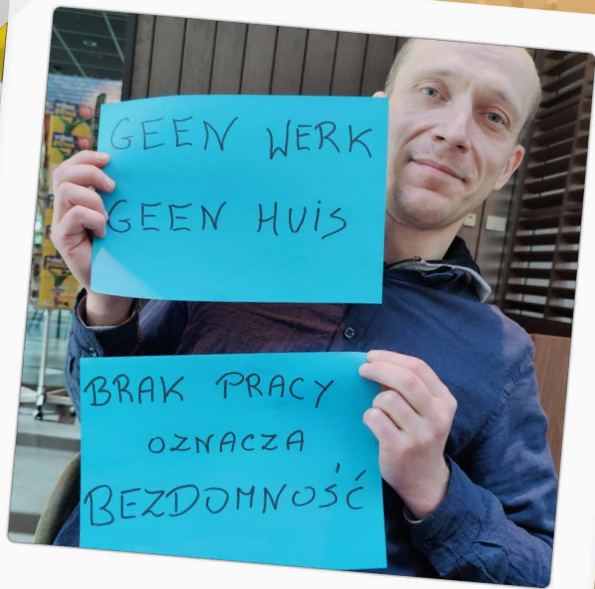

ALS
UITZENDKRACHT
GRÏP JE NËT
OVERAL NAAST

JAKO PRACOWNIK AGENCJI
CHCIAŁBYM BYĆ TRAKTOWANY
JAK CZŁOWIEK I PRACOWNIK
A NIE JAK NUMER STATYSTY-
CZNY |
ROBERT

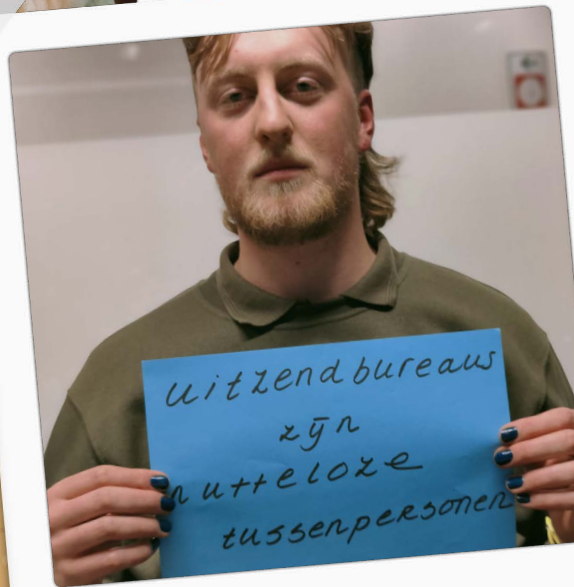
ROBERT (49):
**“VAN DE ENE OP DE ANDERE
DAG BEN IK MIJN
WOONRUIMTE KWIJT”**

‘Ik slaap al een week in mijn auto. Vorige week zijn vijf landgenoten en ik uit ons huisje op camping de Bosruiter hier in Zeewolde gezet. Van de ene op de andere dag ben ik mijn woonruimte kwijt. Ik woonde hier twee jaar. En opeens zegt de beheerder, notabene ook een Pool, van uitzendbureau Timing dat we weg moeten. Waarheen? Het is in strijd met de ABU-cao, die stelt dat je vier weken de tijd moet krijgen andere woonruimte te vinden. Meteen heb ik de FNV ingeschakeld. Ik ben boos, want heb altijd keurig de huur van 112 euro per week voor een kamertje van 3x2 betaald. Het was echt niet altijd netjes in het huisje, maar dat kan ook niet met zes mensen boven op elkaar in zo’n kleine ruimte. Bovendien heb je geen invloed op wie je huisgenoten worden. Ik heb zelf ook een tijdje last gehad van jonge jongens die tot laat bleven drinken in de huiskamer. Het is zó gehorig. Ik hoop dat ik gauw iets anders vind. Want ik vind het best fijn in Nederland. Ik werk op tijdelijke uitzendcontracten in het distributiecentrum van Bakker Logistics, op loopafstand van de camping. Ik zit op de heftruck en pick orders. Dat werk is oké en wil ik niet kwijtraken. Wel vind ik het erg hoe respectloos je als uitzendkracht wordt behandeld. Het interesseert ze niet; ik ben een nummer. Maar het salaris is gewoon veel beter dan in Polen. Ik kan daardoor geld naar familie sturen. Dus ik probeer maar te accepteren dat ik als vuil word behandeld.’

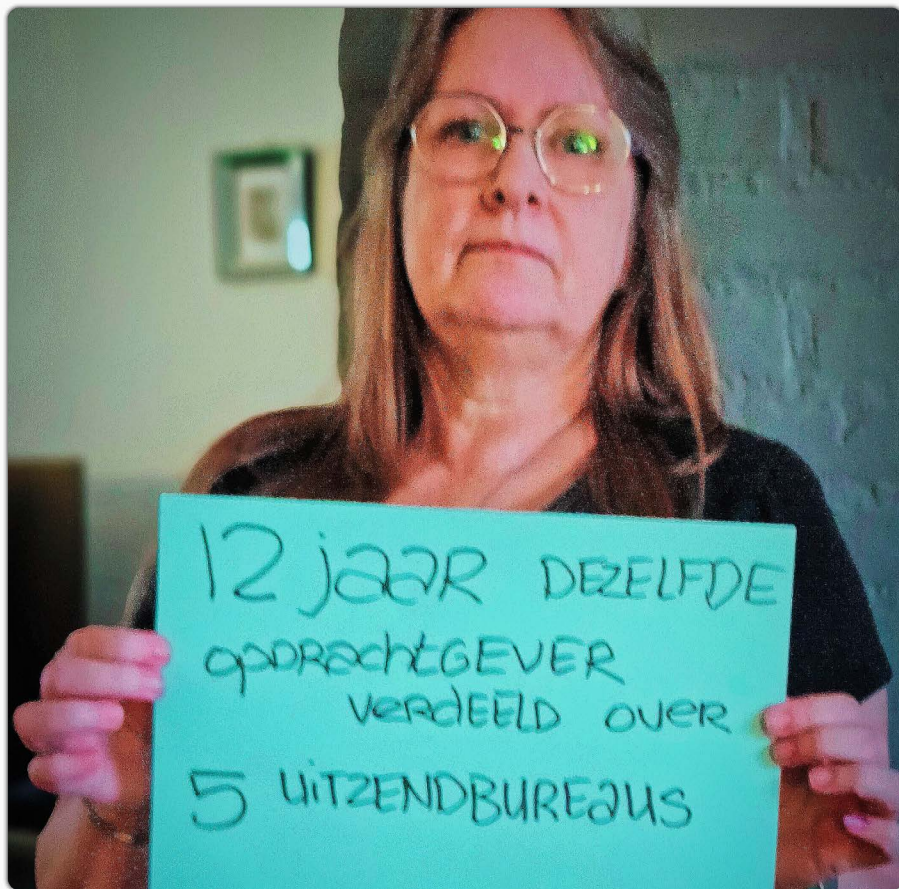

ALS WIEZENDKRACHT
HEB JE OOK RECHT OP
ONTWIKKELING

Witzendbureaus
zijn
nutteloze
tussenpersonen

12 JAAR DEZELFDE
OPDRACHTGEVER
VERDEELD OVER
5 UITZENDBUREAUS

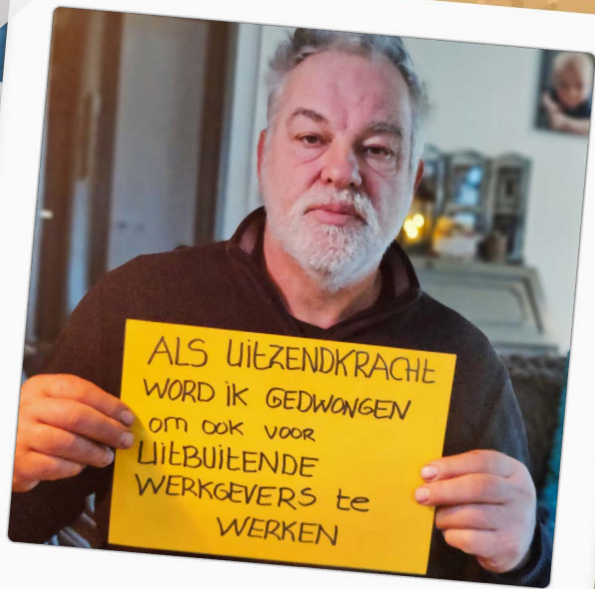
ELS (61):

“ELF JAAR BIJ DEZELFDE WERKGEVER, MAAR NIET IN DIENST”

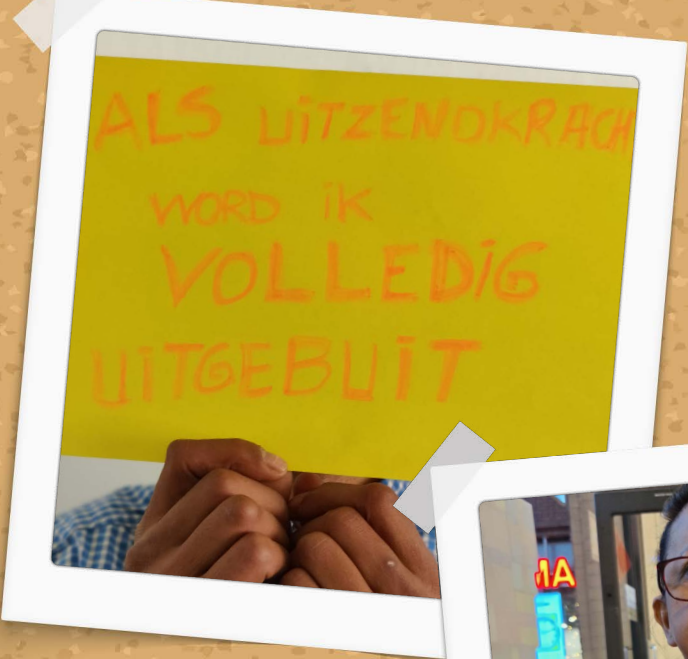
‘Ik ben nieuwsgierig, weet wat er in de wet en de cao staat, dus wat mijn rechten en plichten zijn. Dat word je niet altijd in dank afgenomen als uitzendkracht. Dan heb je een ‘grote smoel’. Veel bureaus willen winst maken en lappen bepaalde regels aan hun laars. Ik werk sinds 2004 als uitzendkracht, meestal in administratieve functies. Het is altijd structureel werk, maar in dienst nemen? Ho, maar. Met veertig jaar werkervaring kan ik wel zeggen dat ik een goede, hardwerkende kracht ben. In elf jaar tijd heb ik vijf verschillende uitzendbureaus gehad, bij hetzelfde bedrijf. Om de zoveel jaar wordt het werk namelijk weer aanbesteed en moeten uitzendbureaus zich opnieuw inschrijven om hun positie te kunnen behouden. Je bent een nummer als je elke keer wordt overgeheveld naar een ander uitzendbureau. Toen fase C in zicht kwam, moest ik er eigenlijk drie maanden uit. Maar dat heb ik kunnen voorkomen door mijn mening te geven. Het is een onzinnig systeem. Als je goed functioneert, zou je toch gewoon na een jaar in vaste dienst moeten komen bij de inlener? Ik heb wel eens voorgesteld te gaan staken voor onze rechten. Maar niemand durft. Als je geen vaste kracht bent, ben je niets waard. Begin dit jaar ben ik weggegaan bij het bedrijf. Ik kijk nu samen met het UWV of ik in aanmerking kan komen voor omscholing tot ict’er. Als ik groen licht krijg, weet ik zeker dat me dat in deze branche een vast baan gaat opleveren.’

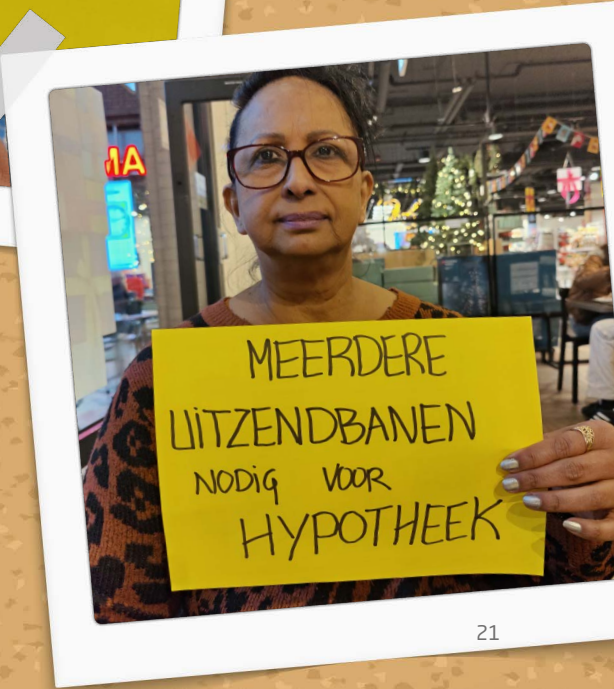
LIEZENDKRACHTEN
LOPEN OP HUN TENEN
IN DE HOOP OP EEN
VAST CONTRACT!

ALS LIEZENDKRACHTE
WORD IK GEDWONGEN
om ook voor
LIEBUITENDE
WERKGEVERS te
WERKEN

ALS LIJZENOKRACH
WORD IK
VOLLEDIG
UITGEBUIT

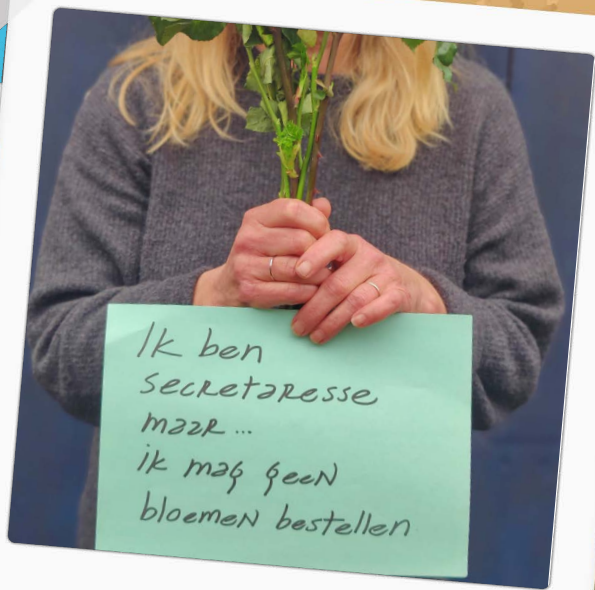

MEERDERE
LIJZENDBANEN
NODIG VOOR
HYPOTHEEK

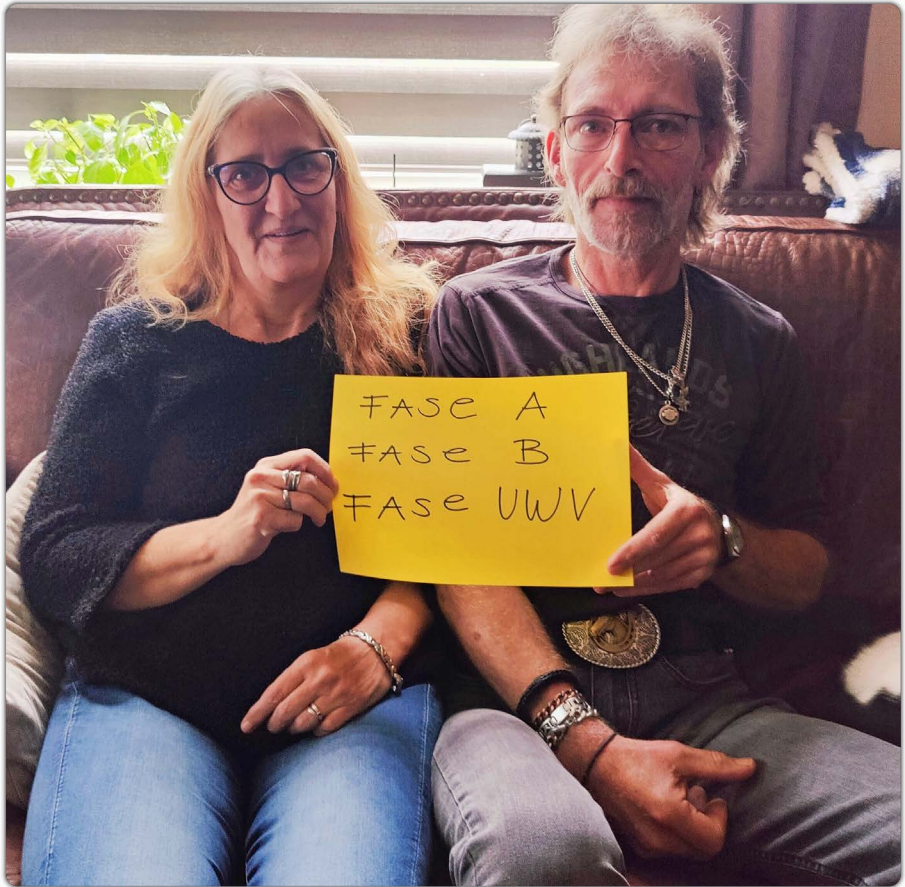

GIOVANNI BINOTTO (29): **“WILDEN ZE ME NIET MEER, OMDAT IK LID BEN VAN DE VAKBOND?”**

‘Er wordt echt misbruik gemaakt van kwetsbare mensen die afhankelijk zijn van uitzendwerk. Veel uitzendkrachten, zeker buitenlandse, hebben het geld gewoon nodig en accepteren daarom dat ze slecht worden behandeld. Of ze hebben geen huisvesting meer als ze hun baan verliezen. De positie van uitzendkrachten moet écht verbeteren. Daar heb ik me sterk voor gemaakt. Toen ik twee jaar geleden vanuit Venezuela hier kwam wonen, kon ik via Tempo-Team gauw aan de slag als sorteerder bij het depot van PostNL in Nieuwegein. Afgelopen april werd mijn contract plotseling niet verlengd. Ik zou te weinig flexibel zijn en bovendien hadden ze geen mensen nodig. Ik denk dat de werkelijke reden was dat ik lid ben van de FNV. Tijdens de cao-onderhandelingen heb ik collega-uitzendkrachten bijgepraat over het verloop. PostNL zei overal nee op. Het belangrijkste voor ons was verhoging van het uurloon van 11,68 naar 14 euro en vaste banen. Daar wilden we met 52 van de 90 man wel voor staken. Twee dagen voor de staking, verbood de rechter die min of meer en schaarde zich achter het argument van PostNL over de verzending van medische post. Ons stakingsrecht werd ons min of meer afgepakt. Ik heb anderhalf jaar altijd goed gewerkt, de regels gevolgd, ben ik beleefd geweest. Nooit waren er klachten. Wilden ze me nou echt niet meer omdat ik actief lid ben van de vakbond? Hoedanook, ik heb er geen spijt van.’

PIETER NIJENHUIS (51):

“NA 28 JAAR HEB IK EINDELIJK EEN VAST UITZEND-CONTRACT”

‘Ik heb heel veel geluk gehad. Na corona heb ik samen met mijn werkvoorbereider er bij uitzendbureau MF op aangedrongen dat ik een vast fase C-contract zou krijgen. Dat kreeg ik, terwijl twee weken later een productielijn is stilgezet vanwege de crisis in de kartonwereld. Ik werk al 17 jaar bij kartonfabriek Eska. Collega’s hebben geen flauw idee dat ik uitzendkracht ben. Ik ben er altijd, heb het naar mijn zin, ben op veel plekken inzetbaar. Elke keer als na fase A en B, fase C naderde, ging ik naar fase UWV. Een half jaar eruit met een WW-uitkering, mét sollicitatieplicht. Dan probeerde ik via een ander uitzendbureau dat half jaar te overbruggen. Mijn vrouw is volledig afgekeurd, nam schulden mee uit een vorig huwelijk en dan is het met drie kinderen geen vetpot. Ik ben heel blij dat ik daarvan af ben. Als ik niet zelf had gevraagd om een vast contract bij het uitzendbureau, had ik weer tijdelijk in de WW gemeoten. Ik neem nu de vaste werkplek in van een gepensioneerde. Stilletjes hoop ik dat Esko me wil overnemen. Het is een goed bedrijf. Ik hoop bij Esko mijn pensioen te halen. Misschien moet ik wel doorwerken als AOW’er. Ik werk inmiddels dertig jaar als uitzendkracht en heb door al dat geswitch tussen fase A, B en UWV niet veel pensioen opgebouwd. Dat is wel raar als je altijd hard gewerkt hebt.’

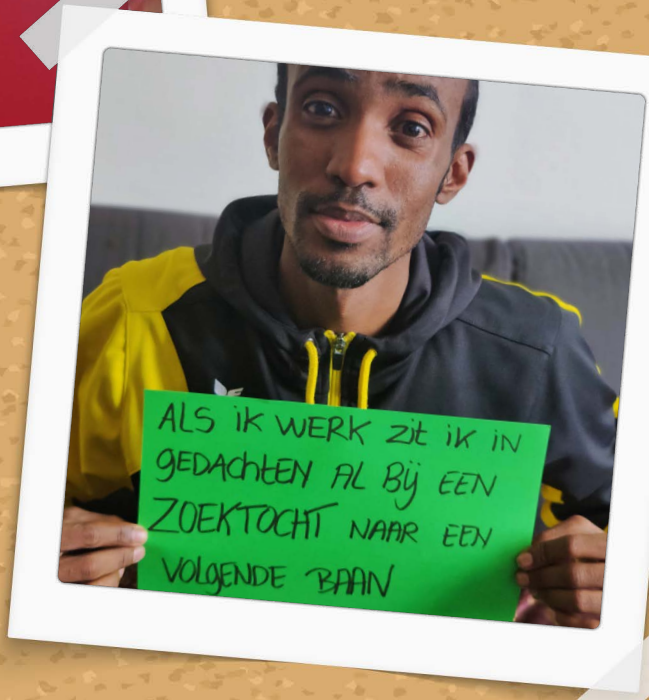
WEDŁUG MOJEJ AGENCJI NIE
JESTEM WYSTARCZAJĄCO
ELASTYCZNA PO 3 LATACH
PRACY I DLATEGO MOJA
UMOWA NIE MOŻE BYĆ
PRZEDŁUŻONA NA FAZĘ C.

MAGDA

MAGDA (26):

“CONTRACT NIET VERLENGD VANWEGE SCHOUDER- KLACHTEN”

‘Ruim drie jaar woon ik nu op camping de Bosruiter. Alle huisjes zijn in beheer van uitzendbureau Timing. Ik heb nu gelukkig een eenpersoonskamer en ben best tevreden. Maar het schijnt dat hier asielzoekers worden geplaatst en wij binnenkort verderop in containers moeten gaan wonen. Voor dezelfde 500 euro per maand per persoon. Dat maak ik niet meer mee. Mijn contract bij PostNL is namelijk niet verlengd; terwijl fase C bij Timing in zicht kwam. Ik zou niet flexibel genoeg zijn. De echte reden is dat ik sinds anderhalf jaar last van mijn schouder heb. Het lukt me niet meer pakketten boven mijn hoofd te tillen. Volgens het UWV zou PostNL me aangepast werk moeten aanbieden. Ik kan er om huilen dat je als uitzendkracht nauwelijks gewaardeerd wordt. Als je weerwoord biedt of ergens last van hebt, dumpt het uitzendbureau je net zo makkelijk. En ben je ook je huisvesting kwijt. Meer dan een stuk vuil ben je niet. Bij PostNL had ik ook te maken met discriminatie en intimidatie. Zeker door de teamleiders van Timing die daar lopen. Ze vinden het niet leuk dat ik een klacht heb ingediend bij Bureau Gelijke Behandeling Flevoland. Ik moet nog twaalf dagen werken. Daarna wil ik even naar Polen om afstand te nemen. En daarna ga ik naar Enschede, waar ik bij een vriend van mijn neef kan wonen. Voor veel minder geld en veel meer privacy. En uitzendwerk is ook daar makkelijk te krijgen. Vergeleken met Polen kun je in Nederland werken, je rekeningen betalen en boodschappen doen én dan houd je nog geld over.’

NAWOORD

Zeven uitzendkrachten spreken zich hier uit over een werk- en leefsituatie waar niemand voor kiest. Maar die zeven zijn niet de enigen. Steeds meer uitzendkrachten roepen via de Instagram van FNV Flex of andere (social) media op tot verandering. En bij de staking van de distributiewerkers van Albert Heijn in mei van dit jaar, deed een grote groep uitzendkrachten mee. Het verzet groeit en wordt gehoord in Nederland, maar ook - zo kunnen we lezen in het voorwoord van Agnes Jongerius - in Brussel en de rest van Europa. Maar (schijn)doof zijn de uitzendwerkgevers en de opdrachtgevers, de bedrijven waar uitzendkrachten werken. Zij profiteren van goedbedoelde regelgeving die zij ongestraft kunnen omzeilen, worden te weinig aangesproken op moreel verwerpelijk gedrag, verklaren anderen schuldig aan hoe zijzelf te werk gaan en blijven de maatschappij en economie opzadelen met de gevolgen van werkloosheid en schuldenproblematiek die zij veroorzaken. En van dat gedrag profiteren de bazen van de bedrijven en de aandeelhouders, niet de hardwerkende en vaak opgejaagde uitzendkrachten.

De zeven persoonlijke verhalen in dit boekje zijn van verschillende mensen, maar ze verschillen niet in wat ze laten zien: de kwetsbare positie van uitzendkrachten. Zij zijn afhankelijk van steeds weer een onzeker contract. De uitzendwerkgever en opdrachtgever wentelen ieder risico (ziek, opkomen voor je rechten, ontslagbescherming) op hen af.

En de verhalen laten zien dat uitzendwerk al lang niet meer is voor de opvang van tijdelijk werk in bedrijven, 'ziek en piek' zoals wij dat noemen. Uitzendkrachten mogen jarenlang via dezelfde of vele uitzendwerkgevers bij één en hetzelfde bedrijf werken

als zij maar af en toe zes maanden vertrekken. Geen rechten, geen grote bek hebben en vooral hard werken op de momenten dat de baas het wil.

De strijd van uitzendkrachten en andere flexwerkers voor meer gelijkheid en zekerheid is een weerbarstige strijd waarin de FNV al jaren een hoofdrol speelt aan vele tafels: de polder, de politiek en de cao. Samen met de uitzendkrachten die zich organiseren en een steeds grotere vuist maken. Dat werpt z'n vruchten af, langzaam maar gestaag.

In 2021 is er een polderakkoord gesloten, het SER MLT-advies 'Zekerheid voor mensen, een wendbare economie en herstel van de samenleving'. Met daarin veel maatregelen om de doorgeslagen flexibilisering terug te dringen vanuit het uitgangs-

“De zeven persoonlijke verhalen in dit boekje zijn van verschillende mensen, maar ze verschillen niet in wat ze laten zien: de kwetsbare positie van uitzendkrachten.”

punt dat vast werk met vaste contracten wordt gedaan. In juli 2022 kwam hierop de hoofdlijnenbrief Arbeidsmarkt van minister Van Gennip waarin een eerste aanzet wordt gegeven voor de aanpak van de flexibilisering: “In deze brief zal vooral ingegaan worden op het stimuleren van duurzame arbeidsrelaties en het reguleren van flexibele arbeid waaronder het werken met of als zzp'er(s)”. Bij Sociale Zaken en Werkgelegenheid is hierop doorgepakt en is men nu bezig met het opstellen van nieuwe wetten. In april 2023 heeft minister Van Gennip hierover de Tweede Kamer nader geïnformeerd. In de brief aan de Kamer bevestigd zij nogmaals: “We zetten er

op in dat mensen in flexibele contracten meer zekerheid krijgen over hun inkomen en hun rooster en dat schijnzelfstandigheid wordt teruggedrongen.” Daar wordt doorgepakt! De uitdaging ligt nu op de cao-tafel om daar ook door te pakken.

Met de cao-voorstellen, door FNV namens de leden in maart 2023 uitgereikt, nodigen wij de werkgevers ABU en NBBU uit ook door te pakken. Maar nu, 3 maanden later, zit er weinig of geen schot in het wekelijks gevoerde cao-overleg. De wetten zijn in de maak, straks moet het anders. Maar waarom afwachten? Komt de uitzendbranche er nog te makkelijk mee weg? Horen jullie niet wat Nederland, Brussel en de rest van Europa wel hoort?

Laten we nu doorpakken! En afspraken maken over:

- **Dezelfde rechten, bescherming en kansen als de collega's in dienst bij de opdrachtgever**

Geef Harry en Pieter een goed pensioen, betaal de trainingsuren van Nienke door en gooi Magda er niet uit als ze schouderklachten heeft. Geef hen gelijke arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden.

- **Altijd werk met een zeker contract**

Harry, Nienke, Robert, Els, Giovanni, Pieter en Magda, allemaal zijn ze langer dan tijdelijk aan het werk geweest bij hun opdrachtgever. Hun werk is niet opgehouden te bestaan, maar zij werden – steeds weer – weggestuurd. Zij verdienen een vast contract en een zeker bestaan.

- **Een eerlijke prijs en goede kwaliteit voor huisvesting**

De uitzendwerkgever bepaalt of je werk hebt, maar ook of je kunt wonen: geen werk, geen woning! Dat overkwam Robert en Magda en met hen héél veel andere arbeidsmigranten. En dat is niet omdat de uitzendwerkgever hen gratis laat wonen.

De uitzendkracht betaalt een hoge prijs voor vaak slechte en met velen gedeelde huisvesting. Soms wordt er maar net voldoende verdiend om de huurprijs te betalen en blijft er niets over om van te leven. En geen werkgever die ermee zit als zij in de auto of op straat moeten leven, zoals Robert overkwam. Dit moet stoppen!

- **Toegang voor vakbondsvertegenwoordigers**

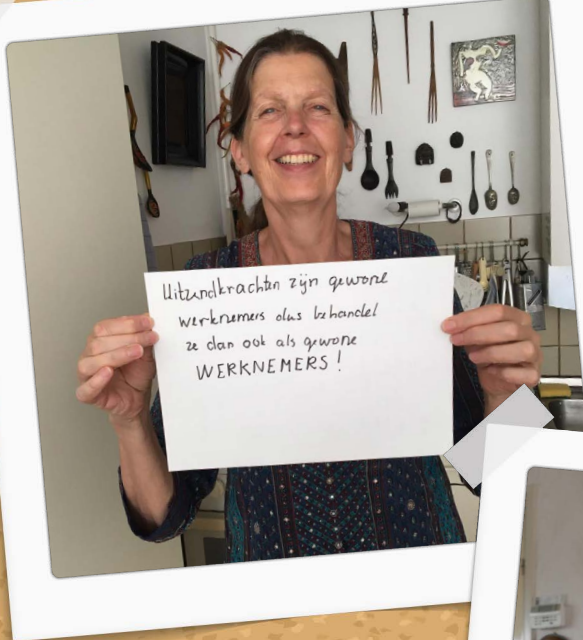
Het staat in de cao: geen benadeling van vakbondsleden. Maar de ervaring van Nienke en Giovanni is het tegenovergestelde. De FNV krijgt niet of nauwelijks toegang tot bedrijven en huisvestingsplaatsen en 'union busting', voorkomen dat uitzendkrachten zich verenigen, is helaas voor ons geen vreemd fenomeen. Door de Nienke's en Giovanni's aan te pakken, worden uitzendkrachten bang en afhankelijk gehouden. Houd je aan je woord, ABU en NBBU: geef vakbonden de ruimte, zorg dat je leden dat ook doen en bescherm onze leden die opkomen voor een goede zaak: een betere en sterkere uitzendbranche.

- **Respect voor uitzendkrachten van uitzendwerkgevers en opdrachtgevers**

Ze zeggen het allemaal, Harry, Nienke, Robert, Els, Giovanni, Pieter en Magda: we worden respectloos behandeld, we zijn kwetsbaar want afhankelijk van de grillen van de werkgever en de opdrachtgever, we werken op dezelfde werkvloer aan hetzelfde bedrijfsresultaat, maar hebben geen inspraak en doen niet mee. Toon respect en behandel ons, uitzendkrachten, zoals je wilt dat je zelf, je kind of je ouders behandeld worden.

Karin Heynsdijk,

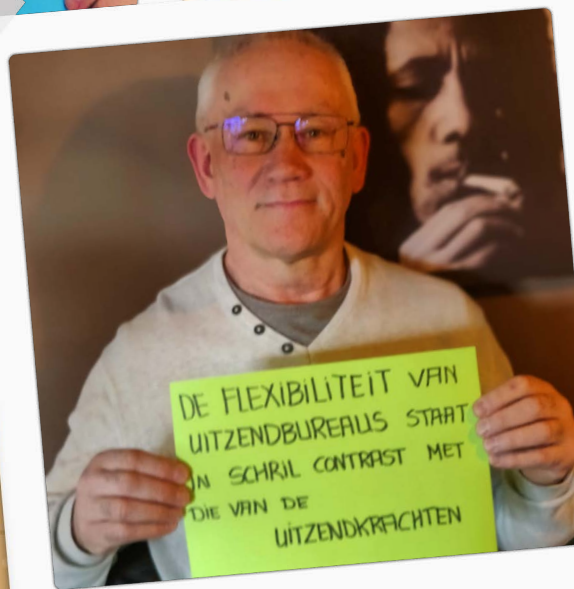
Bestuurder FNV Flex

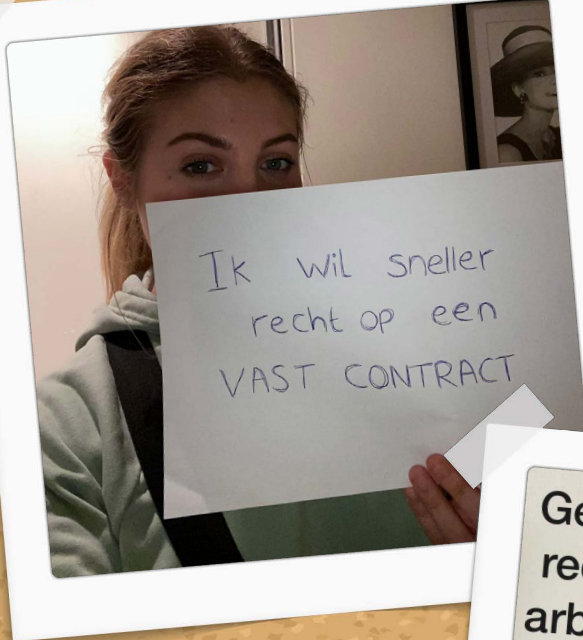

Uitzendkrachten zijn gewone
werknemers als behandel
ze dan ook als gewone
WERKNEMERS!

GELIJK WERK.
GELIJK LOON
DE ZELFDE beloning.

Ik wil sneller
recht op een
VAST CONTRACT

**Geef flexwerkers waar zij
recht op hebben. Gelijke
arbeidsvoorwaarden voor
iedereen!**

COLOFON

Uitgave FNV Flex

Tekst Pien Heuts

Vormgeving Studio FNV

Fotografie Liesbeth Dinnissen (p. 22), FNV

Druk ten Herkel b.v.

Order 230677 | M23060196

Juni 2023, © FNV

fnv.nl/flex